

Κεντρική προεκλογική ομιλία του υποψηφίου βουλευτή στην Α' Αθήνας Ανδρέα Ψυχάρη

Κυρίες και κύριοι,
Φίλες και φίλοι

Θα ήθελα να ευχαριστήσω από την καρδιά μου τον Υπουργό και φίλο μου Μάκη Βορίδη, ο οποίος μου έκανε ιδιαίτερη τιμή να αναβάλλει μια προγραμματισμένη προεκλογική του συγκέντρωση για να είναι εδώ απόψε στο Μέγαρο και να με προλογίσει. Τον ευχαριστώ θερμά και του εύχομαι καλή επιτυχία στην Περιφέρεια Αττικής.

Είναι τιμή για εμένα να είναι εδώ απόψε τόσα πολλά και τόσο σημαντικά στελέχη της παράταξής μας. Τους ευχαριστώ πολύ για την παρουσία τους και τους ζητώ συγνώμη που δεν τους ευχαριστώ προσωπικά, αλλά δεν θα ήθελα να ξεχάσω κάποιον.

Αισθάνομαι την ανάγκη, όμως, περισσότερο από όλους, να ευχαριστήσω όλους εσάς θερμά για την παρουσία σας απόψε εδώ. Με τιμάτε ιδιαίτερα.

Ομολογώ ότι είναι η πρώτη φορά που απευθύνομαι σε τόσο μεγάλο ακροατήριο. Με πολλούς από εσάς τα έχουμε πει πρόσωπο με πρόσωπο. Και σας έχω ξεκαθαρίσει ότι δεν είμαι επαγγελματίας πολιτικός. Ούτε φιλοδοξώ να γίνω. Οι δημοσιογράφοι αλλά και κάποιοι από εσάς με ρωτάνε γιατί αποφάσισα να εγκαταλείψω μια σίγουρη καριέρα στο διπλωματικό σώμα για να ασχοληθώ με τα κοινά. Σε μια εποχή μάλιστα που οι πολιτικοί δέχονται σκληρές επιθέσεις. Σε μια εποχή που η πολιτική έχει απαξιωθεί. Η απάντησή μου είναι απλή.

Ζω κι εγώ με την οικογένειά μου, όπως κι εσείς σε αυτή την πόλη. Βιώνω την καθημερινότητα της ανασφάλειας στους δρόμους, αλλά και μέσα στα σπίτια μας. Βλέπω τους λαθρομετανάστες να έχουν πλημμυρίσει κάθε γωνία της πρωτεύουσας. Τα μαγαζιά στις γειτονιές, αλλά και στο κέντρο, να βάζουν λουκέτα το ένα μετά το άλλο. Τους τουρίστες να λιγοστεύουν χρόνο με το χρόνο. Τους επαγγελματίες να μαραζώνουν. Και το κυριότερο: Βλέπω τους Αθηναίους να φοβούνται να βγουν ένα περίπατο γύρω από το σπίτι τους.

Η Αθήνα μας χάλασε... Η ζωή μας χειροτέρεψε.... Γι αυτό αποφάσισα να ασχοληθώ με την πολιτική. Γιατί πιστεύω ότι μπορούν τα πράγματα να γίνουν καλύτερα. Πιστεύω ειλικρινά ότι τα πράγματα μπορούν να βελτιωθούν. Μόνο όμως αν υπάρξει επιτέλους μια κυβέρνηση που θα ασχολείται με την καθημερινότητα του πολίτη κι όχι απλώς με την οικονομία. Πιστεύω ειλικρινά ότι μια κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τον Αντώνη Σαμαρά πρωθυπουργό μπορεί να μας ξαναδώσει ελπίδα.

Το σχέδιο που παρουσίασε ο Αντώνης Σαμαράς στο Ζάππειο αποδεικνύει ότι υπάρχουν κι άλλοι δρόμοι για την ανάκαμψη και για την προκοπή. Υπάρχουν κι άλλοι δρόμοι για να μην ζούμε όμηροι στα σπίτια μας... Μπορούν να βρεθούν λύσεις, αν υπάρξει μια κυβέρνηση, στην οποία οι υπουργοί δεν θα τσακώνονται μεταξύ τους.

Μπορεί να υπάρξουν λύσεις, και για την ασφάλειά μας και για την ασφάλεια των παιδιών μας. Γνωρίζω καλά ότι το θέμα αυτό για κάποιους δήθεν προοδευτικούς αποτελεί ταμπού. Δεν κάνει – λέει - ούτε να λέμε τη λέξη λαθρομετανάστης. Ας πάνε λοιπόν να ζήσουν στις γειτονιές της Αθήνας που έχουν μετατραπεί σε γκέτο όλοι αυτοί που τα λένε και μετά ας μας κάνουν μαθήματα προοδευτικότητας.

Δεν αντέχω να βλέπω άλλο την Αθήνα μας να μαραζώνει. Να σβήνει. Τα μαγαζιά της Αθήνας να κλείνουν το ένα μετά το άλλο. Την πόλη που ζούμε και μεγαλώνουν τα παιδιά μας να μετατρέπεται σταδιακά σε ένα γκέτο με την εγκληματικότητα και την ανομία να αυξάνεται δραματικά. Δεν χωράνε άλλοι παράνομοι μετανάστες στη χώρα μας!

Πρέπει να αποφασίσουμε ποιος είναι ο αριθμός που μπορούμε να ενσωματώσουμε και οι υπόλοιποι να απελαθούν άμεσα. Δεν είναι δυνατόν οι Έλληνες να νιώθουμε ξένοι στον τόπο μας. Δικαιώματα δεν έχουν μόνο οι μετανάστες. Δικαιώματα έχουμε και εμείς οι Έλληνες!

Η Αστυνομία πρέπει να αφεθεί να κάνει τη δουλειά της. Χωρίς παρεμβάσεις και χωρίς κάποιος πολιτικός να την ακρωτηριάζουν ουσιαστικά κάθε φορά που προσπαθεί να επιβάλει τον νόμο. Επιπλέον οι αστυνομικοί πρέπει να αντιμετωπιστούν από την Πολιτεία με διαφορετικό τρόπο. Ούτε σαν αποπαίδια αλλά ούτε και σαν αναλώσιμα υλικά. Όταν εμείς, η οικογένειά μας, τα παιδιά μας βρίσκονται σε κίνδυνο, σε αυτήν απευθυνόμαστε για να μας βγάλει από τη δύσκολη θέση. Το ξεχνάνε κάποιος επαγγελματίες αντιεξουσιαστές, κουκουλοφόροι και κάθε λογής τρομοκράτες από οποιοδήποτε άκρο και αν προέρχονται.

Γνωρίζω καλά, το βλέπω και στα πρόσωπά σας, ότι πολλοί από όσους είστε απόψε σ' αυτό το χώρο έχετε μέσα σας αμφιβολία για όσα σας λέω. Έχετε δυσπιστία για το πολιτικό σύστημα και τους πολιτικούς. Έχετε οργή για όλα αυτά που έγιναν τα τελευταία χρόνια. Έχετε οργή για όλα αυτά που βλέπετε να αποκαλύπτονται κάθε μέρα για το δημόσιο χρήμα, για το πώς φαγώθηκε, για το πώς λεηλατήθηκε. Γιατί το δημόσιο χρήμα ήταν και είναι το δικό μας χρήμα, οι δικοί μας μισθοί, οι δικές μας συντάξεις.

Όλοι, απόψε εδώ, είμαστε απογοητευμένοι, από το πολιτικό σύστημα και από τους εκφραστές του τα τελευταία χρόνια. Διαπιστώνω ότι είστε δύσπιστοι ακόμα και για τους νέους ανθρώπους, ακόμα και για εκείνους που για πρώτη φορά μπαίνουν στην πολιτική, χωρίς να κουβαλούν τα αμαρτήματα του παρελθόντος. Λοιπόν, σας λέω ότι έχετε δίκιο να είστε δύσπιστοι, έχετε δίκιο να είστε οργισμένοι, έχετε δίκιο να ακούτε πολιτικός και να φεύγετε μακριά. Γιατί τόσα χρόνια πιστέψατε, γιατί τόσα χρόνια στηρίζατε ανθρώπους και λογικές που σας υπόσχονταν μια χώρα ισχυρή και μια κοινωνία ευημερούσα. Όμως μας παρέδωσαν μια χώρα σχεδόν χρεοκοπημένη και μια κοινωνία σε βαθιά κρίση.

Σ' αυτό λοιπόν το δύσκολο πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον εγώ απόψε πρέπει και θα προσπαθήσω να σας πείσω ότι δεν είμαι και δεν θα γίνω ένας ακόμη προεκλογικός σωτήρας της χώρας ή της Αθήνας που θα μετατραπεί μόλις το ρολόι των εκλογών χτυπήσει 12 σ' έναν μετεκλογικό μαυρογαλούρο. Έχουμε ήδη πολλούς, δεν χρειάζεται να προστεθεί ακόμη ένας.

Έχετε δίκιο να αποστρέφετε το πρόσωπό σας από την πολιτική, όταν ακούτε τον κ. Ευάγγελο Βενιζέλο να δηλώνει ότι φιλοδοξεί να είναι και πάλι πρώτο κόμμα στις εκλογές. Τον καταλαβαίνω. Αυτό που δεν καταλαβαίνω είναι η προσπάθειά του να αποδείξει ότι το δικό του ΠΑΣΟΚ δεν έχει σχέση με το ΠΑΣΟΚ του Γιώργου Παπανδρέου... Ποιον νομίζουν ότι μπορούν να πείσουν γι αυτό; Σε πόσο αφελείς θεωρούν ότι απευθύνονται; Είναι δυνατόν να πιστεύουν ακόμα ότι απευθύνονται σε λωτοφάγους;

Ο κ. Βενιζέλος ήταν ένας κορυφαίος υπουργός και μέλος της κυβερνητικής επιτροπής στις κυβερνήσεις του Γιώργου Παπανδρέου που εξευτέλισαν την πατρίδα μας. Ήταν ο υπουργός Οικονομικών στη θητεία του οποίου επιβλήθηκε το πιο άδικο και εξοντωτικό μέτρο. Όχι το χαράτσι της ΔΕΗ, το χαράτσι του Βενιζέλου. Το οποίο μάλιστα έλεγε ο ίδιος εξαρχής ως άδικο μέτρο. Ο κ. Βενιζέλος μας λέει τώρα ότι δεν συμφωνεί με μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις. Μα ο ίδιος τις έχει συναποφασίσει καιρό με τους δανειστές μας. Ο κ. Βενιζέλος είναι η συνέχεια του ΠΑΣΟΚ του Γιώργου Παπανδρέου. Δείτε ποιοι τον πλαισιώνουν σήμερα και θα καταλάβετε...

Αρκετά όμως σας κουράζω κι εγώ με τα παραμύθια του ΠΑΣΟΚ. Θα σας μιλήσω για τις δικές μου προτάσεις, που έχω υποβάλλει στη σύντομη μέχρι τώρα πολιτική μου πορεία. Το κέντρο της πιο ιστορικής πόλης στον κόσμο πρέπει να είναι ένα στολίδι που λάμπει από άκρη σε άκρη στην υφήλιο. Όμως υποβαθμίζεται καθημερινά. Είναι ώρα να μπει τέλος στα ευχολόγια. Είναι ώρα για τολμηρές αποφάσεις. Προσωπικά προτείνω -και ακούστηκε περίεργο σε μερικούς που δεν εξετάζουν την ουσία της πρότασής μου- να μετακομίσουν εκτός του κέντρου της Αθήνας, η Βουλή, το πρωθυπουργικό γραφείο και το υπουργείο Οικονομικών.

Με τον τρόπο αυτό θα σταματήσουν οι πορείες και οι διαδηλώσεις στο κέντρο της πόλης μας που την μαραζώνουν οικονομικά, τουριστικά, πολιτιστικά και βεβαίως πολιτισμικά. Η Βουλή μπορεί να παραμείνει στο Σύνταγμα μόνο για τις πανηγυρικές συνεδριάσεις και να συνεδριάζει σε ένα σύγχρονο κτίριο εκτός του κέντρου της Αθήνας. Οι υπηρεσίες της Βουλής καταλαμβάνουν μια σειρά από άλλα κτίρια στο Σύνταγμα που θα μπορούσαν είτε να ενοικιαστούν, είτε να πωληθούν, να χρηματοδοτήσουν τη μεταφορά τους. Το ίδιο μπορεί να εφαρμοστεί και για το πρωθυπουργικό Γραφείο.

Επίσης, ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα που πληγώνει την πόλη μας είναι το συνεχώς διογκούμενο παραεμπόριο. Βάζει λουκέτα σε καταστήματα και επιχειρήσεις, αυξάνει την ανεργία, δημιουργεί φτώχεια και ανέχεια. Δεν αποδίδει φόρους και εισφορές, επιβαρύνοντας σημαντικά την ήδη βεβαρημένη οικονομία της χώρας μας. Παράλληλα, γινόμαστε μάρτυρες ενός σύγχρονου δουλεμπορίου που επιτήδειοι εκμεταλλεύονται την απελπισία ανθρώπων, τους οποίους εξωθούν στο να πουλούν παράνομα προϊόντα. Πρέπει άμεσα να υπάρξει συντονισμός των αρμόδιων Υπουργείων, του Δήμου και των φορέων της πόλης, προκειμένου να αντιμετωπισθεί οριστικά και αμετάκλητα.

Όλα αυτά τα προβλήματα επιδεινώνονται, διότι η οικονομία της χώρας μας παραμένει βυθισμένη στο σκοτάδι που την καταδίκασε το ΠΑΣΟΚ. Όταν αυτό που χρειαζόταν η οικονομία μας ήταν μια πολιτική για την ανάκαμψη και την ανάπτυξη, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εγκαθίδρυε μια πολιτική που επέτεινε την ύφεση. Στόχος ήταν να διατηρήσει το πελατειακό κράτος που οικοδόμησε τα 22 χρόνια που βρισκόταν στην κυβέρνηση. Επιπλέον, η πολιτική που ακολούθησε το ΠΑΣΟΚ τη διετία που διακυβέρνησε τη χώρα απεδείχθη καταστροφική. Επιβάλλοντας φόρους ώστε να συντηρεί το τεράστιο και αντιπαραγωγικό κράτος προέβη στην πλήρη αφαίμαξη του ιδιωτικού τομέα. Το αποτέλεσμα ήταν και η ύφεση να βαθύνει και στο τέλος το κράτος να διαλυθεί.

Για να βγει η χώρα από αυτό το τούνελ και να γίνει επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας, πρέπει παράλληλα να αρθούν οι κοινωνικές αδικίες και να ληφθούν μέτρα ανακούφισης που θα ενεργοποιήσουν ξανά τον παραγωγικό ιστό.

1. Πρέπει να μπει τέλος στα πάσης φύσεως εισπρακτικά χαράτσια. Και η δική μου πρόταση είναι να εξαιρεθεί από τα χαράτσια αυτά η πρώτη κατοικία. Να μην πληρώνουμε χαράτσι, τουλάχιστον για το σπίτι που μένουμε.
2. Να μεριμνήσει η Πολιτεία για να «κουρευτούν» τα στεγαστικά δάνεια, εφόσον τα νοικοκυριά δεν μπορούν αποδεδειγμένα να ανταποκριθούν εξαιτίας της βίαιης μείωσης των μισθών και των συντάξεων.
3. Πρέπει τέλος να στηριχθούν ουσιαστικά οι μικρές επιχειρήσεις που έχουν πληγεί τα δύο τελευταία χρόνια με όλους τους τρόπους.

Μόλις προχτές μιλούσα με μια μικροεπαγγελματία και μου αφηγήτο με απελπισία τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει για την επιχείρησή της λόγω της γραφειοκρατίας. Εάν θέλουμε να έχουμε μια καλύτερη οικονομία πρέπει να πατάξουμε μια και καλή την απαράδεκτη γραφειοκρατία που επικρατεί. Σε όποιο μαγαζί, ή σε όποια βιοτεχνία κι αν μπήκα στην Αθήνα, άκουσα παντού την ίδια αγωνία, το ίδιο παράπονο: «Τι θα απογίνουμε εμείς που δεν μας κοιτάζει κανένας. Μας καίνε οι κουκουλοφόροι, μας κυνηγάει το ΣΔΟΕ και κανείς δεν μας ρωτάει πως τα βγάζουμε πέρα κάθε μήνα. Πως θα δουλέψουμε; Πως θα αντέξουμε»; Αν θέλουμε να υπάρχει κι αύριο ραχοκοκαλιά στην οικονομία, αν θέλουμε να υπάρχει κι αύριο ανάσα στην αγορά, θα πρέπει να τους φροντίσουμε αυτούς τους ανθρώπους από τις 7 Μαΐου.

Φίλες και Φίλοι,

Σε αυτές τις εκλογές καλούμαστε να επιλέξουμε ανάμεσα στην αξιοπιστία του Αντώνη Σαμαρά και της Νέας Δημοκρατίας και την αναξιπιστία του ΠΑΣΟΚ και των υπολοίπων κομμάτων. Καλούμαστε να αποφασίσουμε μεταξύ της Ελλάδας της Ευρώπης και της Ελλάδας της απομόνωσης και τους εραστές της δραχμής. Οφείλουμε να σκεφτούμε καλά τι από τα δύο θέλουμε.

Μετά την 6^η Μαΐου ορισμένα πράγματα μπορεί να μην είναι ίδια πια. Δεν είναι κανονικές οι συνθήκες οι οποίες αντιμετωπίζουμε. Η Νέα Δημοκρατία έρχεται με μια πλήρως ολοκληρωμένη πρόταση και ζητά τη στήριξή μας. Ο Αντώνης Σαμαράς αξίζει την ψήφο μας.

Η πρότασή του είναι πρόταση ευθύνης, αλλά είναι και η μόνη πρόταση που προσφέρει μια προοπτική και μια ελπίδα στον τόπο. Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας προσφέρει μέσα από μια πολυετή και επίπονη προσπάθεια μια ορατή διέξοδο στα προβλήματα της χώρας. Αυτός είναι ο μόνος δρόμος.

Αποδεχόμενος την πρόταση του Αντώνη Σαμαρά είχα μπροστά μου δύο δρόμους. Τον εύκολο δρόμο του να πολιτευτώ με ασφάλεια, δίχως σταυρό, και τον δύσκολο δρόμο να ζητήσω την ψήφο των Αθηναίων. Επέλεξα τον δύσκολο δρόμο. Επέλεξα να αφήσω την καριέρα μου, να παλέψω με τον χρόνο, να αντιμετωπίσω τη δυσπιστία του κόσμου για την πολιτική και τους πολιτικούς, να προσπαθήσω να πείσω όσους με έβλεπαν απλά ως γιο του Σταύρου Ψυχάρη και όχι ως τον Ανδρέα Ψυχάρη.

Επέλεξα τελικά να δώσω τη μάχη στην πρώτη γραμμή. Να διεκδικήσω τον σταυρό των Αθηναίων. Σήμερα, λοιπόν, αφήνω πίσω μου τη σταδιοδρομία μου ως διπλωμάτης για να προσφέρω τις δυνάμεις μου στον πιο κρίσιμο αγώνα που δίνει η Πατρίδα μου.

Για αυτούς τους λόγους ζητώ να με τιμήσετε με την ψήφο σας. Πιστεύω πολύ στην υποστήριξή σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.